

Uczniowie klasy VII,

poniżej zamieszczam instrukcje dotyczące samodzielnego opracowania i utrwalenia treści z zakresu języka polskiego w domu. Lekcje rozpisane są zgodnie z podziałem godzin (zawierają konkretne daty). Przypominam, że w środy mamy 2 godziny języka polskiego (zostało to tutaj uwzględnione).

Gdybyście mieli jakieś pytania lub wątpliwości, zachęcam do kontaktu mailowego pod adresem: polski7@interia.pl lub za pośrednictwem grupy w komunikatorze Messenger.

!Lekcje on-line!

Od ubiegłego tygodnia rozpoczęliśmy lekcje on-line (w poniedziałki, środy i piątki – godzina 10:00). Wszelkie informacje dotyczące logowania do platformy, omawianych tematów otrzymujecie za pośrednictwem naszej prywatnej grupy (Messenger).

Wydawnictwo GWO udostępniło dla Was podręcznik i zeszyt ćwiczeń (w formie on-line), z których możecie korzystać klikając w poniższe linki (jeżeli ktoś z Was pozostawił ćwiczenia w szkole, powinien wydrukować wyznaczone do uzupełnienia strony i wykonać zadania):

- zeszyt ćwiczeń (<https://flipbook.apps.gwo.pl/display/2752>);
- podręcznik (<https://wpiskod.gwo.pl/uzytkownik/zaloguj>) – należy założyć konto podając adres e-mail i własne hasło oraz wpisując kod dostępu: JPOL-PODR-2020.

W przypadku notatek, które samodzielnie musicie zredagować w domu, możecie skorzystać z przesłanych materiałów – wydrukować je i wkleić lub przepisać (wedle Waszego uznania). **To co zostało zapisane kolorem zielonym powinno znaleźć się w zeszycie / pogrubione treści proszę wpisać na kolorowo. Informacje o zadaniach w zeszycie ćwiczeń zaznaczyłem na czerwono.**

Przypominam o rozwiązaniu quizu podsumowującego na platformie Quizizz, dzięki któremu możecie utrwalić zagadnienia omawiane od początku roku szkolnego 2019/2020:

<https://quizizz.com/join/quiz/5e6c8d53bab07d001bb9b85d/start>

Lekcja 1

(15 kwietnia 2020 r. – środa)

Temat: Przykazania czy antyprzykazania? Omówienie wiersza Kazimierza Wierzyńskiego.

[Podręcznik s. 286 – 287]

1. Zapoznaj się z informacjami na temat ustroju panującego w powojennej Polsce.

Po II wojnie światowej władzę w Polsce przejęli komuniści, a zawdzięczali to poparciu Związku Radzieckiego i jego Armii Czerwonej. Próbowano jednak zachować pozory demokracji. W 1947 roku przeprowadzono wybory do sejmu. Ich wyniki sfalszowano tak, aby posłami zostali ci, których poparli komuniści. W piśmie do Stalina informowano, że komuniści i ich zwolennicy zdobyli ok. 50% głosów, ale oficjalnie ogłoszono, że było to aż 80% głosów.

Aby utrzymać się przy władzy, komuniści stosowali różne metody. Była już mowa o sfalszowanych wyborach w 1947 roku. W późniejszym czasie doszło do tego, że w wyborach mogli startować tylko komuniści i ich sojusznicy. W latach pięćdziesiątych – na wzór stalinowski – stosowano terror: aresztowano ludzi podejrzanych o działalność antykomunistyczną, umieszczano ich w więzieniach, gdzie byli bici i torturowani, skazywani na wieloletnie kary pozbawienia wolności albo na śmierć.

Po roku 1956 terror zelżał, ale wciąż można było trafić do więzienia za głoszenie poglądów antykomunistycznych. Zakazane było krytykowanie władzy i podejmowanych przez nią decyzji. Cenzura dbała o to, by wspomniana krytyka ustroju państwa nie pojawiała się w mediach: prasie, radiu, telewizji, ani nie była w inny sposób publikowana.

Zdarzało się, że w sklepach brakowało towaru, zanim ostatni stojący w kolejce zdążyli dotrzeć do lady. Braki w zaopatrzeniu były ciągłą bolączką handlu w PRL. Aby im chociaż częściowo zaradzić, wprowadzano tzw. reglamentację, czyli sprzedaż tylko określonej liczby towarów na osobę. Czasem sprzedawca decydował, że na przykład każda osoba z kolejki może kupić jedynie dwie paczki kawy. W latach siedemdziesiątych wprowadzono kartki na cukier, a w osiemdziesiątych – na wiele innych wyrobów. Kartki określały miesięczny przydział danego towaru na osobę. Gdy ktoś kupił dany towar, sprzedawczyni odcinała odpowiedni kupon z jego kartki.

Produkcja artykułów codziennego użytku nie była aż tak ważna dla władz PRL. Czy to władze muszą decydować o hodowli bydła czy wyrobie kielbasy, szyciu ubrań albo produkcji pomocy szkolnych? W gospodarce socjalistycznej, która panowała w Polsce – tak. Obowiązywało centralne planowanie i wszelkie decyzje gospodarcze zapadały na najwyższym szczeblu. Decydujący głos miała Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, czyli partia komunistyczna. Rząd jedynie wykonywał jej zalecenia. Taki układ można nazwać dyktaturą partii komunistycznej.

Pracownicy nie byli zachęceni do wysiłku wyższymi zarobkami – wszyscy zarabiali mniej więcej tyle samo. Gaze artystów nie zależały od tego, ile osób chciało oglądać ich występy. Zarobki pracowników handlu nie przekładały się na wysokość sprzedaży. Mówiono: „Czy się stoi, czy się leży, dwa tysiące się należy”, a wysokość wynagrodzeń ustalały władze.

2. Zapoznaj się z wierszem Kazimierza Wierzyńskiego pt. *Przykazania* (podręcznik s. 286).
3. Wykonaj w zeszycie zad. 1 / s. 286. Przerysuj (wydrukuj + wklej) poniższą tabelę i uzupełnij ją według przykładu.

DEKALOG	WARTOŚĆ	WIERSZ	WARTOŚĆ
I	Wierność jednemu Bogu.	I	Uznanie władzy państwa jako jedynej, słusznej i najlepszej.
II		II	
III		III	
IV		IV	
V		V	
VI		VI	
VII		VII	
VIII		VIII	
IX		IX	
X		X	

4. Na podstawie wiadomości wstępnych oraz wiersza odpowiedz na poniższe pytania i uzasadnij swoje zdanie (w zeszycie).

- Do jakich realiów historycznych i systemu rządzenia odnosi się wiersz?
- Dlaczego autor zastosował w wierszu formy przykazań (zwróć uwagę na tryb zastosowanych czasowników)?
- Czy chciałbyś/chciałabyś żyć w świecie, w którym obowiązywałby dekalog Kazimierza Wierzyńskiego (dlaczego)?

5. Zapisz w zeszycie poniższy wniosek:

Wiersz „*Przykazania*” jest komunistyczną wersją dekalogu. To dziesięć zasad wystosowanych przez władzę do obywateli, zasad, do których przestrzegania się ich zobowiązuje. Dotyczą one między innymi kwestii uznania władzy ludowej za jedyną właściwą, nieomylną i doskonałą (przykazania pierwsze, trzecie i czwarte). Ludzie mają nie myśleć o wolności i przywyknąć do strachu przed aparatem państwa (przykazanie drugie i piąte). Przykazania szóste i siódme odnoszą się do kwestii śmierci, która jak mówi władza: „jest naszym środkiem do życia”. Obywatel zobowiązany jest do wykonywania rozkazów „bez drżenia ręki”, nie wolno mu ich podważać ani bluźnić, nawet wówczas, gdy obracają się one przeciwko niemu. Chrześcijański stosunek do bliźniego to przeciwieństwo ósmego, dziewiątego i dziesiątego przykazania z dekalogu. Napisano w nich, że powinniśmy nienawidzić bliźniego, zniewolić go i sprawić, by wykonywał nasze rozkazy.

Lekcja 2

(15 kwietnia 2020 r. – środa)

Temat: **Debata przy okrągłym stole.**

[Podręcznik s. 287 – 288]

1. Zapoznaj się z tekstem pt. *Okrągły Stół* (podręcznik s. 287 – 288).
2. Wykonaj w zeszytcie **zad. 1 / s. 288.**
3. Wyobraź sobie, że będziesz brała/brał udział w obradach okrągłego stołu, podczas których poruszane będą następujące tematy:
  - Czy warto wrócić do pomysłu noszenia mundurków w szkole?
  - Czy gry komputerowe powinny być zabronione dla osób, które nie ukończyły trzynastego roku życia?

Zapisz w zeszytcie po dwa argumenty „za” i dwa „przeciw”, których mogłabyś/mógłbyś użyć podczas dyskusji.

Czy warto wrócić do pomysłu noszenia mundurków w szkole?

Argumenty „za”

1.

2.

Argumenty „przeciw”

1.

2.

Czy gry komputerowe powinny być zabronione dla osób, które nie ukończyły trzynastego roku życia?

Argumenty „za”

1.

2.

Argumenty „przeciw”

1.

2.